Tyrstrup havde taget Plads ved Ministerbordet, hvor han sad og bladede i nogle Papirer.

En Rigsdagstjener nærmede sig og overrakte ham et Visitkort. Da han havde læst Navnet, sad han et Øjeblik med en uglad Mine og strøg sig ned over sine barberede Kinder. Derpaa gav han Tjeneren en Besked.

Nogle Minutter efter rejste han sig og gik op ad Trappen til Ministerværelserne.

Gjærup, der paa sin Hyæne-Vandring opfangede et Glimt af alt, hvad der foregik omkring i Salen, nærmede sig Ministerbordet straks efter Tyrstrups Bortgang. Han blev staaende i nogen Afstand og skævede under Brillerne ned til Visitkortet. Da det endelig var lykkedes ham at læse Navnet, vendte han tilbage med et misfornøjet Udtryk, og Fingerenderne paa hans højre Haand gned sig i forstærket Tempo mod hinanden.

I Baggrunden af Salen sad en ældre Tingmand og skrev. Det var den landskendte Bonde Jørgen Højbo, et af Tingets mest indflydelsesrige Medlemmer. Gjærup bøjede sig ned over ham og hviskede ham et Ord i Øret. Hvorefter de fulgtes til en Konference henne i en af Vinduesfordybningerne.

Imidlertid havde Tyrstrup ført en lille sortskægget Herre med Guldlorgnet ind i sit Modtagelsesværelse. Det var Zaun.

„Jeg forstyrrer altsaa ikke?“ spurgte den lille Direktør, idet han med et skævt Smil blottede den ene Side af sit Løvegebis.

„Ikke i Øjeblikket. Tag kun Plads! Men lad mig straks